

dekorativna

glasilo delovne organizacije dekorativna ljubljana

|| 311310

št. 7/XXIII julij 1983

22. JULIJ 1941

Vsak resnično svoboden narod pozna in praznuje svoje revolucionarno-zgodovinske obletnice, ki so bile pomembnega, odločilnega pomena za njegov razvoj in napredek.

Slovenski narod vse do svoje najnovejše zgodovine takih obletnic, katerih bi se s ponosom spominjal, ni imel. Slovenski narod — narod proletarcev — je poznal le vrsto obletnic, katerih se je spominjal z boleščjo v duši, ker so vedno pomenile samo nadaljnjo okrnitev njegovih narodnih, gospodarskih in socialnih pravic.

22. julij 1941 pomeni v tej naši zgodovini popolen preokret. To je začetek najvišjega vzpona našega naroda, to je začetek boja za dokončno narodno in socialno osvoboditev v najtežjih okoliščinah, kar še posebej dviga pomen in vrednost 22. julija. To je obletnica, ki nas ne samo uvršča med narode z veliko in slavno zgodovino, temveč jih po svoji globoko revolucionarni in napredni vsebini presega.

Skozi stoletja se je naše zatirano ljudstvo na tej zemlji uporno in žilavo borilo za svobodo, za svoj obstanek. Tu in tam je tekom stoletij zagorela bakla upora in zopet ugasnila. Niso še bile dozorele ustrezne okoliščine, niso bili dani pogoji, ni bilo sposobne vodilne revolucionarne sile, ki bi mogla povesti naše ljudstvo v boj za dokončno osvoboditev. Imperializem iz severa in juga pa je vedno huje stiskal zasužnjevalni obroč okrog nas in potujčeval slovenske kraje. Kot zatirani se tudi gospodarsko nismo mogli razviti, zaradi česar je nastalo pereče vprašanje, kam z viškom naše delovne sile. Toda mera našega trpljenja in vseh krivic, ki smo jih doživljali, še ni bila polna.

Aprila 1941 so nemški in italijanski ter madžarski imperialisti navalili na naše dežele, da dokončno uresničijo svoje davne osvajaške težnje. Roparji so razdelili svoj plen — našo zemljo. Najmočnejši iz te razbojniške tolpe — nemški fašizem — je dobil največ. Pograbil je najlepše in najbogatejše slovenske kraje. Ostala dva razbojnika sta se morala zadovoljiti z manjšim kosom. Vsi trije pa so bili enega mišljenja v tem, da so nas dokončno pribili k tlom, da se nikoli več ne bi dvignili.

Po stari imperialistični računici so bili njihovi računi točni. Zlahka so zasužnjili svoje lastno delovno ljudstvo. Evropa je pogažena ležala pred njihovimi nogami. Kaj drugega kot to, da so z nami končali enkrat za vselej, si niso mogli niti zamisliti in še manj predvideti samozvani reakcionarni fašistični voditelji. To, da so se narodi Jugoslavije in v njihovi družini slovenski narod ojeklenili v večstoletni borbi za svobodo, da so se prav zato, ker so že prej zanjo neizmerno mnogo žrtvovali, tudi naučili nadvse ceniti in spoštovati ter zanjo žrtvovati najdragocenejše — svoja lastna življenja — tega fašistični mogotci niso vedeli — niso mogli vedeti. Politična kratkovidnost je izrazita lastnost voditeljev preživelega razreda.

Oni tudi niso upoštevali dolgoletno trdo in žrtev polno revolucionarno pot delavskega razreda Jugoslavije, v kateri se je jeklenil in usposobil. Niso poznali moči njegove Partije, sposobnosti in politične daljnovidnosti njenega vodstva.

Globlja revolucionarna zavest, močnejša kot pri drugih narodih v tem času — mislim, da jo s polno upravičenostjo smemo tako ocenjevati, saj se je treba spomniti, kako množičen odziv je imel pri nas poziv Partije na ljudsko vstajo — revolucionaren in sposoben delavski razred s svojo Partijo in tovarišem Titom, Kardeljem in drugimi voditelji na čelu, to so bili tisti faktorji, ki so fašizmu na naših tleh prekrizali njegove načrte.

Po osvoboditvi je eden naših vodilnih tovarišev v enem od naših dnevnikov zapisal naslednje besede: »Čuditi se moramo, kje so voditelji Partije črpali tako silno moralno politično moč, da so se mogli spustiti v boj s sovražnikom, ki je pregazil vso Evropo.«

Ta moč je izvirala iz spoznanja marksistične teorije in znanosti, črpala je svojo moč iz trdne vere v sposobnosti svojega ljudstva. Praksa potrjuje pravilnost teorije. Dva velika naroda z reakcionarnim fašističnim vodstvom na čelu sta vojno izgubila. Mali narodi Jugoslavije z avantgardo delavskega razreda, s Komunistično partijo na čelu, so dosegli popolno zmago.

Je pa še eno dejstvo, ozko povezano z dnevom ljudske vstaje in vsem revolucionarnim dogajanjem zadnjih let, ki ga na tem mestu moramo podčrtati. V našem ljudstvu je zavest, da se naša revolucija razvija pravilno v izgradnjo socializma, kar daje posebno pozitivno obeležje praznovanju obletnice ljudske vstaje julija 1941.

Nihče ne more zanikati, da smo mi danes država, v kateri dejansko vsa oblast pripada ljudstvu.

Ob obletnici dneva vstaje lahko rečemo, da stojimo pred mednarodnim delavskim gibanjem in vsem naprednim človeštvom mirne vesti v trdni veri, da smo storili vse, kar je mogoče, da zagotovimo nadaljnji razvoj naše ljudske revolucije, ki ne bo koristil samo nam, temveč tudi ostalemu naprednemu človeštvu.

S 7. seje CK Zveze komunistov Slovenije

Aktualna vprašanja kadrovske politike v družbi in naloge Zveze komunistov Slovenije so bila osrednja tema 7. seje CK ZKS, ki je bila 16. maja 1983.

V uvodu je bilo poudarjeno, da se v vse intenzivnejših razpravah o politiki gospodarske stabilizacije in opiranja na lastra sile ugotavlja, da imamo v družbi poleg številnih materialnih, naravnih, organizacijskih in drugih tudi kadrovske rezerve, ki jih moramo aktivirati. Znanje in ustvarjalnost sta bila že doslej nosilca napredka, na sedanji stopnji razvoja pa postajata vse odločilnejši pogoj kvalitete razvoja ter dejavnik utrjevanja socia-

lističnega samoupravljanja. Sedanje težave bi morale biti priložnost za doslednejše in kvalitetno izvajanje kadrovske politike. Vztrajati moramo, da pridejo pravi ljudje na prava mesta. Potrebujemo ljudi, sposobne za akcijo, ljudi, ki se bodo bojevali za dogovorjeno politiko in ki ne bodo oklevali pri izvajanju dogovorjenih nalog.

Na podlagi ugotovitve, da sta v boju za gospodarsko stabilizacijo in uresničevanje političnega sistema socialističnega samoupravljanja kadrovske politike in njeno podružbljanje bistvenega pomena, je CK ZK Slovenije zavezal komuniste in organizacije zveze komunistov

za uresničevanje nalog na posameznih področjih:

1. Organizacije in organi Zveze komunistov morajo konkretno in redno spremljati in ocenjevati delo komunistov — članov, delegacij in organov v temeljnih in drugih skupnostih ter dajati pobude za napredovanje najsposobnejših in za zamenjave in odpoklice, če je to potrebno.

2. Pri usklajevanju planov, še zlasti pri pripravi prihodnjega srednjeročnega načrta, mora biti veliko več pozornosti namenjene planiranju in zaposlovanju kadrov, načrtni štipendijski politiki, sprejemanju in usposabljanju pripravnikov tako, da bosta rast in struktura šolanja ter zaposlovanje usklajena s prizadevanji za dolgoročno gospodarsko stabilizacijo in

enakopravno vključevanje v mednarodno delitev dela.

3. Komunisti moramo okrepiti prizadevanja za načrtno in kakovostno kadrovanje v vzgojnoizobraževalnih znanstvenih in kulturnih organizacijah.

4. Komunisti, ki delujejo v organih socialistične zveze, morajo zagotoviti načrtno kadrovanje v družbene organe javnih glasil in založništva, evidentirati nove, sposobne in odgovorne delegate.

5. Sprejemanje v Zvezo komunistov moramo obravnavati kot kadrovanje aktivnih mladih ljudi, ki bodo okrepili naše vrste. V vodstva in organe zveze komunistov bomo kadrovali delovno najsposobnejše in razredno jasno opredeljene komuniste, zlasti iz združenega dela.

Marko Bricelj

Zaposlovanje invalidov

Statistični podatki opozarjajo na naraščajočo invalidnost tako na jugoslovanskem kot slovenskem področju. V Sloveniji je znašala invalidnost leta 1982 4,9 odst. in raste nesorazmerno hitreje od zaposlovanja. Število zahtevkov za priznavanje invalidske upokojitve je vse večje.

Po podatkih iz leta 1981 je bila invalidnost najpogostejša v premogovništvu, metalurgiji, kovinski in tekstilni industriji ter gradbeništvu.

Glede na zgoraj navedene podatke smo se odločili, da seznanimo bralce, kakšno je stanje na tem področju v naši delovni organizaciji.

Na dan 30. 5. 1983 je bilo v ljubljanskih TOZD in DSSS zaposlenih 1025 delavcev, od tega 103 invalidi II. in III. kategorije. Invalidnost II. kategorije pomeni pravico do dela s skrajšanim delovnim časom, invalidnost III. kategorije pa pomeni pravico do prerazporeditve na drugo ustrezno delo in pravico do ustreznega denarnega nadomestila.

Število invalidov v delovni organizaciji (po letih in kategorijah): tabela 1

TABELA 1

leto	II. kat.	III. kat.	skupaj štev. inval.	število zaposl.	% od skupaj zaposl.
1979	10	64	74	1228	6
1980	18	72	90	1169	8
1981	19	70	89	1113	8
1982	23	76	99	1044	9,5
1983	25	78	103	1025	10,1

(30. 5. 1983)

Podatki nam pokažejo, da število invalidov letno narašča, zlasti invalidov II. kategorije. Prevladujoči vzroki invalidnosti so bolezni, ki so značilne ne le za našo industrijo, pač pa za vse industrijske dežele. Med boleznimi prevladujejo:

revmatska obolenja, obolenja hrbtenice, ožilja, nog, srčne bolezni, sledijo: obolenja rok, dihal, EPI obolenja ter obolenja želodca.

Iz tabele je razvidno, da je največ invalidov zaposlenih v oddelku šivalnice; sledijo pripravljavnica, tkalnica itd.

Visok odstotek je prikazan tudi v TOZD Energetika in vzdrževanje ter v kadrovske splošni službi, prodajni službi in v službi kontrole kvalitete. Vendar po številu invalidov te službe ne izstopajo, ker je odstotek izračunan na število zaposlenih v službi. V prodajni službi pa so invalidi zaposleni le v oddelku kolekcij.

Invalidi opravljajo zlasti dela in naloge, ki jih s svojo preostalo delovno zmožnostjo še lahko opravljajo.

Trenutno je v postopku za ugotavljanje invalidnosti še devet delavcev. Pri zaposlovanju

Invalidi zaposleni po TOZD in oddelkih na dan 30. 5. 1983 (op. (našteti so oddelki, kjer so invalidi zaposleni) tabela 2

Oddelek	Štev. zaposl.	Štev. invalidov	% od skupnega štev. zap. v oddel.
pripravljavnica	222	19	8,6
barvarna preje	32	1	3,1
tkalnica	246	12	4,9
SKUPAJ TOZD A	530	32	6
apretura	55	2	3,6
šivalnica	170	47	27,6
ročna tkalnica	12	2	16,6
SKUPAJ TOZD B	284	51	17,9
mehan. del.	20	2	10
pleskar. del.	4	1	25
zunanji transp.	4	1	25
SKUPAJ TOZD C	44	4	9,1
KSS	49	7	14,3
prodajna služba (kolekcije)	26	6	23,1
tehnična služba	17	1	5,9
EOP	10	1	10
SKK	12	1	8,3
SKUPAJ DSSS	167	16	9,6
SKUPAJ:	1025	103	10,1

se srečujemo z mnogimi težavami. Ko namreč pride do invalidnosti in s tem do zmanjšane delovne sposobnosti, je vprašanje, kam premestiti delavca, kako ga prekvalificirati, kajti vse manj je lažjih del in zato je vse težje najti ustrezno delo in uspešno premestitev. Zato je toliko pomembnejša preventiva — preprečitev bolezni oz. invalidnosti. Tu pa morata v ospredje stopiti preventivno zdravstveno varstvo in še posebej medicina dela,

kot specializirana veja te kompleksne dejavnosti. Zato nam je nasvet in priporočilo zdravnika medicine del, ki tedensko prihaja v delovno organizacijo, v veliko pomoč. Trenutno rešujemo zaposlovanje invalidov v okviru obstoječih možnosti, čeprav se zavedamo, da bi morali zdaj, ko gospodarstvo preživlja svoje težave, problem zaposlovanja invalidov postati še aktualnejši, rešitve pa učinkovitejše.

S. K.

Kako ravnamo z našimi materiali

Namen članka je opozoriti na velik subjektivni vpliv vsakega posameznika v naši proizvodnji na produktivnost in kvaliteto naših tkanin z vidika notranjega transporta.

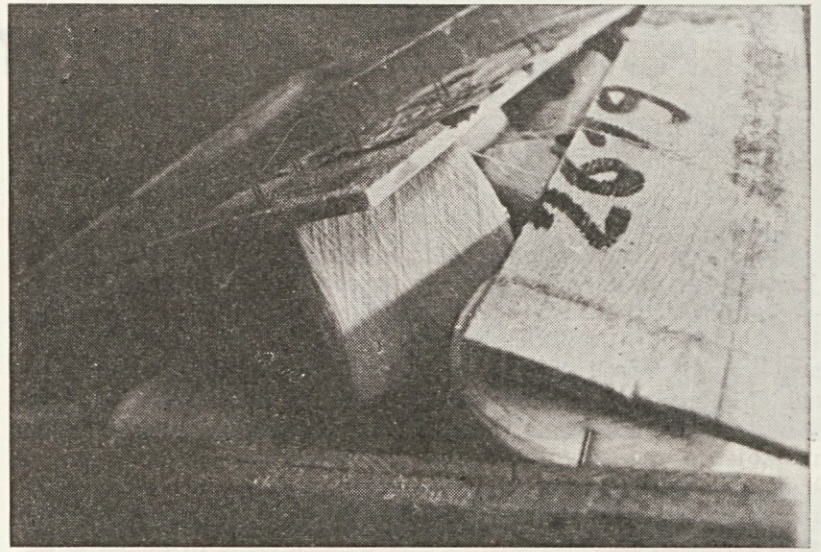
V reviji »Tekstilec« je bila leta 1982 v 11. številki objavljena študija stroškov pretrgov po tehnoloških fazah iz Inštituta za tekstilno tehnologijo Reutlingen. Za nas so zanimive naslednje vrednosti:

tehnol. faza	stroški pretrga niti (v din)
DD — sukanje	8,2
snovanje	29,1
tkanje	20,0
pletenje	18,0

Opomba:

Podatki za tkanje in pletenje niso za pliš in rašel stroje tako, da so te vrednosti v naši proizvodnji gotovo še večje.

V naši DO imamo pri višjih številkah (Nm 40/2, 34/2, 28/2 ipd.) povprečno ca. 17 pretrgov na osnovo. Če to pomnožimo z gornjo vrednostjo za 1 pretrg, dobimo, da znašajo stroški pretrgov za 1 osnovo 495 din. Kakšni so stroški na dan ali na leto preračunajte sami! Veliko teh pretrgov je zaradi poškodb materiala, ki nastanejo zaradi slabe manipulacije in notranjega transporta. Le-ta se v veliki meri opravlja v lesenih zabojih, ki so z notranje strani velikokrat neustrezno zaščiteni. Če upoštevamo, da se ta material pogosto ne vlaga, temveč

»meče« v takšne zaboje, se nam ni čuditi, od kod toliko pretrgov pri snovanju in tkanju. Nujno je v zaboje vstavljati kartone, dokler ne bomo našli možnost nabave ustrežnejše transportne embalaže.

Zavedati se moramo, da je lahko vsaka še tako majhna

poškodba preje ali sukanca v nadaljnem tehnološkem procesu **pretrg**. Material je predvsem pri snovanju in tkanju izpostavljen velikim obremenitvam. Vsem mora biti jasno, da število pretrgov bistveno vpliva na produktivnost in kvaliteto naših izdelkov. Sašo Pirc

Ljubljanska banka

Pravilnik o stanovanjskih posojilih občanom

Vsak ali skoraj vsak med nami si hoče izboljšati svoj stanovanjski standard, vsak na svoj način. Nekdo si gradi hišo, drugi kupuje stanovanje ali prenavlja, tretji adaptira. Vse te želje pa so uresničljive sa-

mo, če imamo za to dovolj finančnih sredstev. Ker pa je takih, ki imajo dovolj lastnih sredstev za rešitev stanovanjskega problema malo, je prav, da vemo, kam se lahko obrnemo po pomoč. Res je, da se po-

sojilo dobi v delovni organizaciji, seveda, če ima ta zato razpoložljiva sredstva, vendar pa je najbolj zanesljivo posojilo, ki ga pridobimo v banki, na podlagi lastnega namenskega varčevanja.

Ker v bodoče naša delovna organizacija ne bo več kupovala družbenih stanovanj, je prav, da vsak ki si želi rešiti svoj stanovanjski problem prične misliti, kako in koliko bo lahko privarčeval v banki in na privarčevano vsoto dobil posojilo za nakup stanovanja ali gradnjo.

Ljubljanska banka — Stanovanjsko komunalna banka je v svojem pravilniku o stanovanjskih posojilih občanom uvedla nekaj novosti, in sicer je možno sedaj dobiti stano-

vanjsko posojilo, poleg na podlagi dinarske protivrednosti prodanih konvertibilnih deviz, še z vezavo dinarskih sredstev in pa seveda kot doslej, na podlagi namenskega varčevanja.

Novost je še ta, da lahko sedaj dobimo stanovanjsko posojilo tudi za prenovo stanovanj ali stanovanjskih hiš, za plačilo odškodnine ob pridobitvi stavbnega zemljišča in plačilo komunalnega opremljanja stavbnega zemljišča.

Drugih bistvenih novosti pravilnik ne predvideva. Vsi, ki bi bili zainteresirani za najetje posojila, naj se za podrobnejše informacije obrnejo na Ljubljansko banko — Stanovanjsko komunalno banko Ljubljana, Šubičeva 2. Bogo Modic

Srečanje z mladimi iz predilnice Litija

Mladinci iz Dekorativne smo povabili v goste mladince Predilnice Litija. Lani so bili gostitelji Litijani in tako smo bili tokrat mi organizatorji srečanja. Čas in kraj dogajanja: sončna sobota, 18. junija 1983 v naši jami.

Po uvodnem pozdravu in okrepčilu s kavico ter sendviči, so se pričela športna tekmovanja. Pomerili smo se v namiznem tenisu, šahu, »kelnarjenju«, zbijanju lončkov, skakanju z zavezanimi nogami, vle-

čenju vrvi, krona tekmovanja pa je bil mali nogomet. Tekmovali so dekleta in fantje. Litijani so pokazali svojo moč in pogum v težjih disciplinah, Ljubljancani pa smo se izkazali kot spretnejši in vztrajnejši in rezultat je bil v splošno zadovoljstvo izenačen.

V popoldanskem delu, po kosilu, se je srečanje nadaljevalo s plesom in družabnimi igrami. Teh tudi do večernih ur ni zmanjkalo. Potrebno je bilo pojedsti jogurt brez rok, ja-

bolko na vrvi brez rok, čimhitreje spiti vroče kamilice, pojedsti sendvič in z zavezanimi očmi nahraniti partnerja s pudingom. Ugotovili smo, zakaj so Predilničarji tako močni, saj so se izkazali tudi kot dobri jedci. Pri družabnih igrah pa nismo le jedli, med drugim je bilo potrebno spraviti škatlico vžigalic do sredine kroga z žlico, ki je bila privezana na vrvico, zadaj za pasom, »stiskalci« so prišli na svoj račun pri plesu s pomarančami, dekleta so morala z zavezanimi očmi na podlagi čevlja najti svojega soplesalca, veliko smeha pa je požel neutrudni iskalec piščalke in še in še in še.

Med družabnimi igrami smo se tudi zavrteli. Za prijetno glasbo je poskrbel »Veseli Kasetofon«, tov. Lojze pa je urejal njihov repertoar. Močna konkurenca temu pa je bil nastop pevcev, ki so prisotne s pesmijo pritegnili k sodelovanju.

Litijani so pohvalili našo jamo in izgled tovarne, mi pa upamo, da smo se izkazali tudi kot dobri gostitelji.

Vedro vzdušje in prijetno razpoloženje, ki sta bila ves čas prisotna, se je končalo z odhodom naših gostov. Razšli smo se z upanjem, da bi to srečanje postalo tradicionalno, naslednje leto pa na svidenje v Litiji!

Upokojenci, dobrodošli med nami

Vsakoletno srečanje upokojencev — letošnje je bilo že 21. — je bilo 8. junija. Nanj je bilo povabljenih 340 naših bivših sodelavcev. Veseli ponovnega snidenja, so pred vhom na prireditveni prostor pričakali upokojence predstavniki družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih organov in vodstva TOZD in DO.

Že prvi pristrčni stiski rok so dokazali, kako radi se vračajo med nas, da skupaj obudimo vse lepe trenutke, ki so jih doživeli v času svojega dela in življenja v tovarni. Mnogi na to srečanje niso prišli, ker so bili zadržani, nekateri pa kljub želji niso mogli k nam zaradi bolezni.

Prijetno razpoloženi so se upokojenci zbrali v dvorani nad jedilnico. Še prej so odšli po tovarni in se pozdravili s svojimi nekdanjimi sodelavci.

V prvem delu kulturnega programa, ki ga je upokojencem pripravila kulturna skupina, so nastopili člani dramske

skupine, ki so se predstavili z igrico »Nekoč in danes«, recitatorka Ruša z »Vaškimi klepetljami« ter folkloristi z belokranjskimi in dolenskim plesi. Generalni direktor se je v imenu zaposlenih zahvalil vsem upokojencem, ki so pred leti delali v Dekorativni in pripomogli, da se je tovarna razvila v danes močno in moderno delovno organizacijo.

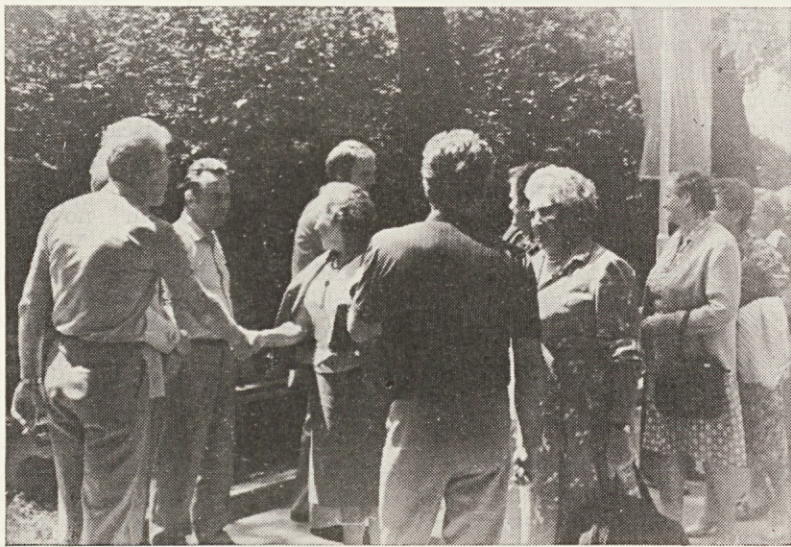
Po končanem programu so se prijetno razpoloženi upokojenci namenili v našo jamo na kosilo. Po kosilu se je začel drugi del programa. Po uvodnem plesu folklorne skupine se je začela igrica »V krčmi PRI GLAŽKU«, v kateri so nastopajoči spomnili prisotne na lepe slovenske pesmi, vmes pa so se veselo zavrteli z upokojenci. Ob vrsti družabnih iger, kjer praktičnih nagrad ni manjkalo, se je veselo vzdušje ohranilo tja do poznih večernih ur.

K dobremu vzdušju in prijetnemu počutju pa je pripomogli tudi izredno lepo vreme.

Ob prijetni glasbi so se nekateri zavrteli, drugi pa so poiskali svoje bivše sodelavce, s katerimi so se želeli pogovoriti ter obuditi vesele in žalostne spomine na leta, ko so jih preživeli v našem kolektivu in proti koncu se je zaslila tudi pesem.

Prijetne urice vedno hitro minejo, tako se je tudi ta dan že podaljšal v noč, ko so se zadnji upokojenci poslovili z željo, da se drugo leto spet vidimo. Upamo, da so se prijetno počutili med nami in da smo jim pripravili nekaj veselih trenutkov.

Janja Hofer

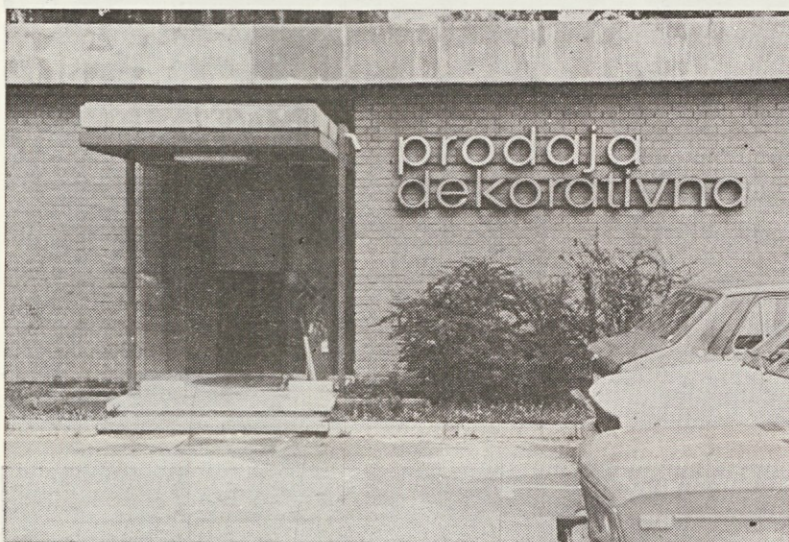

Prodajna služba v novih prostorih

Ko smo lani novembra preselili industrijsko prodajalno v nove prostore, smo tako dobili izprazen prostor prodajnega paviljona, kateremu je bilo potrebno dati novo vsebino. Prišlo je do odločitve, da se v ta prostor vseli prodajna služba. Glede na to, da je bil paviljon zasnovan in izveden za industrijsko prodajalno, so bila potrebna nekatera najnujnejša dela za zagotovitev normalnih delovnih pogojev za dela prodajne službe.

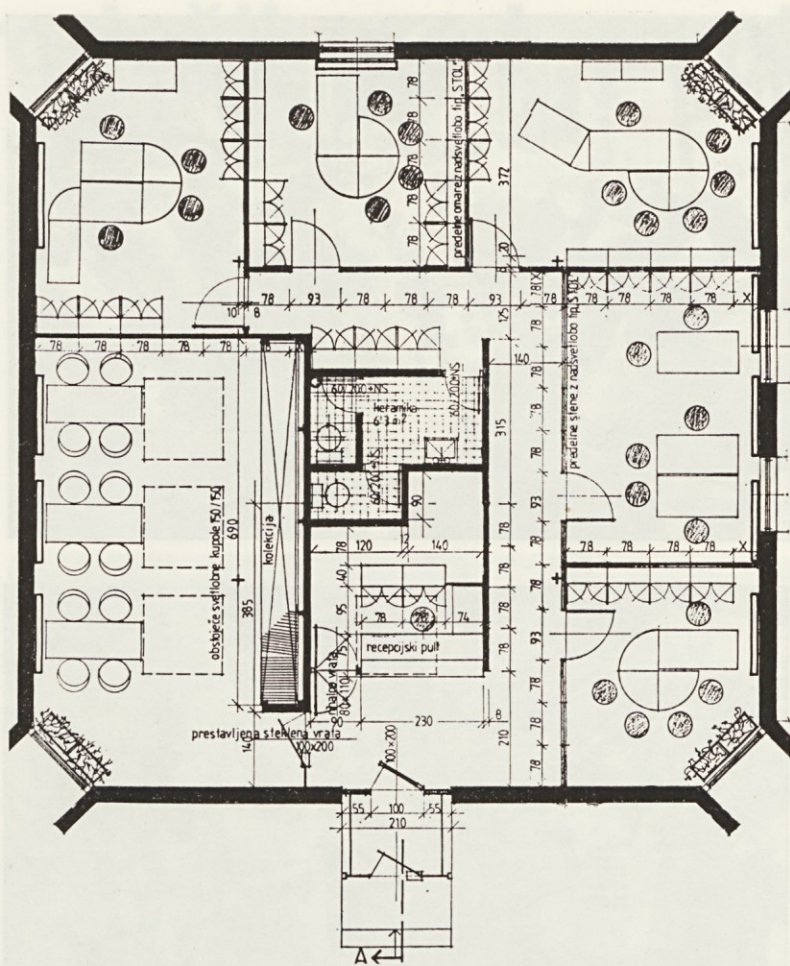
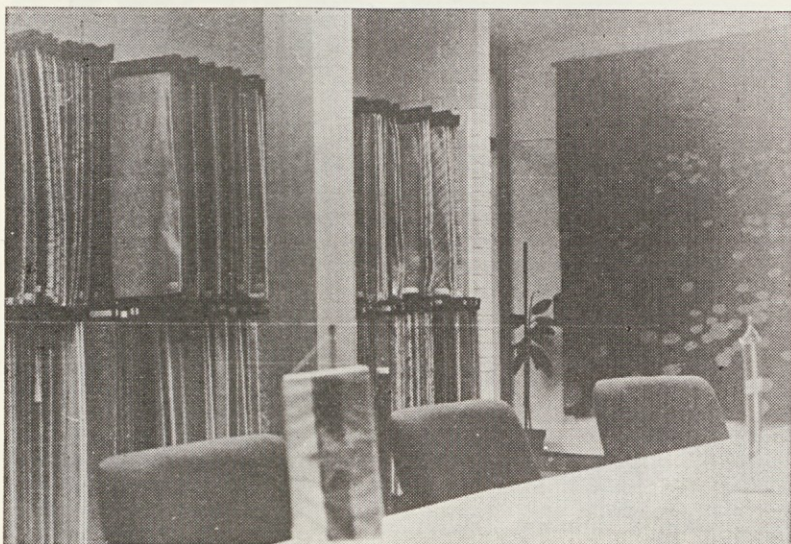
sonom smo na podu zamenjali hladno »Pirelli« gumo. Da bi čimbolj racionalno izrabili razpoložljivo kvadrato paviljona, smo prostore oblikovali s pregradnimi omarami v kombinaciji z lesenimi montažnimi stenami. V prenovljenih prostorih paviljona so dobili svoje pisarne: direktor prodajne službe, vodja kooperacije in propagande, vodja domače prodaje, referenti domače prodaje, referenti za izvoz in administrator v prodajni službi.

Glavni problem so bile temperaturne razmere v paviljonu, predvsem v zimskem času, saj se ni temperatura dvignila nad 17 stopinj C. Z namenom preprečiti prevelik prehod toplote skozi strešno konstrukcijo, smo toplotno izolirali strop in zaprli večino steklenih kupol. Potrebna je bila nova razporeditev in povečanje grelnih teles glede na razpored prostorov in njihovo velikost. Z iti-

Vzorčna soba je z 42 kv. m malo večja po kvadraturi od bivšega prostora v upravni stavbi. Pripomniti velja, da so vsa prenovitvena dela bila izvedena najbolj racionalno in ob najmanjših možnih stroških z namenom, da bi prodajna služba poslovala v primerno urejenih prostorih v zadovoljstvo številnih domačih in inozemskih strank.

Vlado Kovačič

ADAPTACIJA PRODAJALNE ZA
PISARNIŠKE PROSTORE
tloris
m 1:50
januar 1983
KOVAČIČ

Človek s človekom pri delu

Demokratični način vodenja delovnih skupin temelji na sodelovanju in skupnih dogovorih. Odločitve morajo izhajati iz pobud članov skupine in vodje. Pri demokratičnem načinu vodenja ni čutiti nadrejenosti ali podrejenosti. Vodja skupine mora imeti položaj med sebi enakimi, njegove pravice in pristojnosti so točno določene s funkcijo vodje, ki mu je za določen ali nedoločen čas zaupana. Demokratično oziroma samoupravno ljudje sami svobodno prevzamejo svoje naloge in obveznosti. Tudi odnosi v taki skupini so dobri, tovariški, brez strahu pred vodilnim delavcem.

Prednosti pri takem vodenju so, da člani skupine sprejemajo odločitve in sklepe vodje kot svoje, saj so odraz njihovega hotenja in želja. Vse to spodbuja posameznikovo ustvarjalnost in delovanje do skupnega cilja v današnji druž-

beni ureditvi. Kot pozitivna sredstva uporabljamo spodbujanje, nagrajevanje in priznanja delovnim ljudem za opravljeno delo. Vsi delavci pri pravilnem vodenju imajo občutek varnosti in zaupanja v vodilne delavce.

Uspešnost in premišljena načrtovana in organizirana delitev dela, naloge morajo temeljiti na disciplini in skupnem ugotavljanju rezultatov. Pri zelo visoki zahtevnosti dela — vodenja — moramo računati na visoko stopnjo osebne zrelosti, visoko zavest pri svojem delu in sposobnosti vsakega posameznega ustvarjalca na svojem področju dela. Pri pravilnem oziroma demokratičnem načinu lahko dosežemo največje rezultate produktivnosti in učinkovitosti dela. V naši družbi dajemo prednost demokratičnemu načinu vodenja.

Jakob Samastur

Obisk v Leku

V sredo, 18. maja, smo se odzvali vabilu ZSMS DO Lek. Pet predstavnikov naše mladinske organizacije je preživelo

prijetno in zanimivo popoldne z mladinci Leka.

Obiskali smo enega od 11 TOZD, to je TOZD Farmacijo v Ljubljani.

Najprej smo se morali obleči v halje, ki jih imajo pripravljene za obiskovalce, potem pa so nam ob ogledu vseh delovnih prostorov podrobno predstavili svoj TOZD in nas istočasno seznanili tudi s pomembnejšimi podatki o celotni DO, ki je bila ustanovljena 31. 10. 1946.

V Leku je zaposlenih 2300 delavcev, 57 % je žensk. Četrtnina vseh zaposlenih ima višjo ali visoko izobrazbo.

Poleg farmacevtskih in kemičnih proizvaja Lek še kozmetične, dentalne in veterinarske izdelke. Je eden največjih proizvajalcev zdravil v Jugoslaviji, domačem trgu zagotavlja 18 % vseh zdravil. Precej tudi izvažajo, predvsem v države SEV, države v razvoju, nekaj tudi v razvite države. Proizvodov, ki jih na domačem trgu primanjkuje, ne izvažajo.

Vsaki deseti delavec dela na področju raziskav in razvoju novih snovi, zdravil, tehnologij. Rezultati tega dela so razvidni iz podatkov, da 50 % farmacevtskih, 100 % kemičnih in veterinarskih ter 70 % koz-

metičnih izdelkov temelji na lastnem znanju, le proizvodnja zobozdravstvenih izdelkov je še vedno 100 % licenčna.

Kot osnovni pogoj svojega dela navajajo 100 % čistočo in redne preventivne zdravstvene preglede.

V okviru DO imajo ambulanto, zobno ambulanto in laboratorij.

Poskrbljeno je za rekreacijo delavcev, tako da imajo med delovnim časom trikrat po petminutne odmori, ki jih izkoristijo za telovadbo.

Posebej so nas seznanili z delovanjem svoje OO ZSMS. V celotni DO je 444 mladincev, za uspešno delovanje pa predstavlja največjo oviro to, da so tozdi locirani po vsej Sloveniji in je povezovanje težko. Kljub temu so v okviru možnosti zelo aktivni na vseh področjih od idejnopolitičnega izobraževanja mladih, kadrovske-organizacijske dejavnosti, družbene aktivnosti do informativno-propagandne dejavnosti.

Na koncu smo se dogovorili, da se bomo še srečali, seveda pa bomo takrat gostitelji mi.

Stevan Terbec

Naši štipendisti

V šolskem letu 1982/83 imamo v naši delovni organizaciji sedem štipendistov. Štirje štipendisti so v 3. letniku na Srednji tekstilni šoli (3 tkalci, 1 kemik), en štipendist je v 1. letniku Tehniške šole za strojništvo — skrajšan program, dva štipendista sta na Poklicni kovinarski šoli in sta v tem šolskem letu tudi končala s šolanjem.

Po končanem šolskem letu morajo učenci Srednje tekstilne šole opraviti obvezno 3-tedensko prakso. Kot naši štipendisti opravljajo prakso vsako leto v naši delovni organizaciji. Tudi letos opravljajo prakso pri nas, zato sem izkoristil priložnost in dva štipendista prosil za razgovor.

MILAN HUMER

»Zakaj si se odločil za vpis v Srednjo tekstilno šolo?«

»Pred vpisom na Srednjo tekstilno šolo sem obiskoval Srednjo gradbeno tehnično šolo v Ljubljani, kjer pa sem v drugem letniku šolanja prekinil in se odločil za vpis na Srednjo tekstilno šolo — tkalska smer. Upal sem, da bom tu uspešnejši.«

»Od kdaj si naš štipendist?«

»V prvem letniku sem bil še brez štipendije. Po končanem prvem letniku sem opravljal prakso v Dekorativni. Ko ste razpisali potrebe za štipendiranje, sem takoj poslal prošnjo, ki je bila ugodno rešena. Tako sem začel v drugem letniku prejemati štipendijo. Zakaj sem iskal Dekorativno? Preprosto zato, ker ste takrat edini razpisali štipendije za tkalsko smer. Drugi razlog pa je bil, da je Dekorativna blizu doma.«

»Kakšen je bil učni uspeh ob koncu šolskega leta?«

»V tem šolskem letu sem imel dober uspeh. V primerjavi s šolanjem na Gradbeni šoli sem tu veliko uspešnejši, vsaj kar se učnega uspeha tiče. Do sedaj sem bil uspešen v vseh treh letnikih in upam, da bom tudi 4. letnik uspešno končal. Glede učnega programa bi rekel, da je premalo strokovnih predmetov. Premalo je poudarka na strokovnem področju, za katerega se šolamo. Mislim, da bi moral učni program vsebovati več ur strokovnih predmetov in manj ur splošnih predmetov. Kot bodoči tekstilni tehniki bi morali več vedeti o tekstilu. Meni osebno bolj »leži« strokovni predmeti, pri katerih imam tudi boljše ocene.«

»Kako je sprevozom? Stanuješ v Ljubljani, šola pa je v Kranju.«

»V šolo se vozim z avtobusom, za katerega imam mesečno karto, ki velja za vse avtobuse. Veliko časa porabim za prevoz. Ob 5. uri vstanem, domov pridem približno ob 16. uri. Tako ostane malo časa za učenje. Vožnja z avtobusom me pa tudi utruja, sploh v gneči in vročini.«

»Kje opravljaš prakso?«

»Letos opravljam 3-tedensko počitniško prakso v tkalnici na Günne žakardskih statvah. V šoli imamo enkrat tedensko prakso v šolskih učilnicah, kjer imamo nekaj tkalskih strojev, na katerih sami tkemo. Na

praksi v delovni organizaciji pa je drugače. Ker delamo nalogo za stroje, ki so v redni proizvodnji, seveda ne moremo praktikanti delati oziroma tkati na stroju. Je pa razlika, če na stroju delaš ali pa le opazuješ. Vsako leto opravljam prakso v Dekorativni. Zdaj sem na praksi že tretjič.

»Prejemaš redno štipendijo in naše glasilo?«

»Štipendijo prejemam redno. Če bi se v Ljubljani šolal, bi bila štipendija dovolj visoka. Če bi bil v dijaškem domu v Kranju, bi bila štipendija veliko prenizka. Glede na to, da se v Kranju vozim, gre del štipendije za vožnjo.

Tudi glasilo prejemam na dom. Redno ga preberem, ker je

v njem veliko zanimivosti, je aktualno in dobro sestavljeno.«

»Kakšne so tvoje želje po končanem šolanju?«

»Po končanem srednjem šolanju imam željo za nadaljnje šolanje na tekstilni fakulteti. Seveda, če boste imeli interes, ker imamo sklenjeno pogodbo le o štipendiranju za srednjo šolo. Bomo videli čez leto dni.«

IVICA KOCEN

»Zakaj si se odločila za vpis v Srednjo tekstilno šolo?«

»Najprej sem se mislila vpisati na gimnazijo ali Srednjo oblikovno šolo, vendar sem bila prepozna za vpis. Mama, ki je delala v Dekorativni, mi je predlagala tekstilno šolo in tako sem se vpisala v Srednjo tekstilno šolo.«

»Od kdaj si naš štipendist?«

»Vaš štipendist sem že od 1. letnika. Po vpisu v šolo sem takoj zaprosila v Dekorativni za štipendijo. Prošnjo so mi odobrili in mi predlagali, da se vpišem v tkalsko smer.«

»Kakšen je bil učni uspeh ob koncu šolskega leta?«

»Letos sem končala 3. letnik z dobrim uspehom. Učenje mi še kar dobro gre, samo matematika je bolj problematična, tako za mene, kot za sošolce. Učni program je kar zahteven. V šoli imam rajši splošne predmete kot strokovne.«

»Kako je s prevozom v šolo? Stanuješ v Ljubljani, šola pa je v Kranju.«

»V šolo se vozim z mestnim avtobusom do centra mesta, potem pa z medkrajevnim avtobusom do Kranja. Imam mesečno karto. Zdaj imamo boljše

organiziran prevoz, ker se lahko vozimo z avtobusi Alpetour in SAP; prej smo se lahko vozili le z avtobusi podjetja Alpetour.«

»Kje opravljaš prakso?«

»Letos opravljam prakso v vzorčnem oddelku in v prebi-jalnici žakardskih kart. Lani pa sem imela za nalogo obdelati privezovanje osnov s privezovanim strojem. Še prej, to je pred dvema letoma, pa sem bila v pripravljalnici na snovalu. Tri tedne se mi zdi predolga praksa. Zakaj? Nalogo lahko opravim v krajšem času. Na praksi mi je všeč, ker imate različne designe in raznovrstne stroje.«

»Prejemaš redno štipendijo in naše glasilo?«

»Štipendijo dobivam redno. Prejemem 2.550 din štipendije. Štipendija je zaradi tega, da

laže študiraš. Če bi se morala sama šolati, bi se bolj težko preživljala. Brez staršev se s tako majhno štipendijo ni mogoče šolati. Štipendijo porabim za dve mesečni karti, kar ostane pa že v začetku meseca zmanjka.

Glasilo preberem. Kakšna stran je boljša, druga slabša. Včasih je preveč številok pri finančnem obračunu. Kot sem že rekla, nekateri članki so boljši, drugi slabši. Vsak lahko najde nekaj za sebe.«

»Kakšne so tvoje želje po končanem šolanju?«

»Po maturi se bom zaposlila v Dekorativni. Moja velika želja je, da bi se zaposlila v vašem vzorčnem oddelku.«

Obema sem se zahvalil za razgovor in jima zaželel veliko uspeva v nadaljnjem šolanju.

Milan Kočar

Študentje fakultete za naravoslovje in tehnologijo na praksi v naši delovni organizaciji

Pogovarjal sem se s študenti, ki v naši delovni organizaciji opravljajo obvezno enomesečno prakso. Vsi štirje, s katerimi sem govoril, so študentje Fakultete za naravoslovje in tehnologijo — tekstilna smer v Ljubljani.

SONJA BIZJAN in VERONIKA PETRNEL

Ko je stekel naš pogovor, sta povedali, da se že dolgo poznata in sta veliko skupaj. Po končani gimnaziji na Viču sta se odločili za študij tekstilne tehnologije — smer kemijska tehnologija.

Obe veliko pleteta in šivata, zato je bil to povod, da se odločita za tekstilno stroko. Letos sta enkrat že bili v naši delovni organizaciji, ker sta morali narediti nalogo, ki jo zahteva šolski program. Sonja

je obdelala proces kontrole izdelkov v pletilnici, Veronika pa transport v naši tovarni. Kot sta povedali, sta bili obe nalogi pozitivno ocenjeni. Hvaležni sta našim strokovnim delavcem,

Veronika Petrnal

ki so jima pomagali pri sestavi naloge.

Nasploh pravita, da so ljudje prijazni, da radi povejo vse, kar ju zanima. Še posebno sta poudarili, da sta iz pogovora s tov. Bezljajem zvedeli marsikaj novega o naši tkalnici in strojih v njej.

Ko sem ju vprašal, če sta že kdaj delali v kakšni delovni organizaciji, mi je Sonja povedala, da je že bila na obvezni praksi v Jugotekstil in to takrat, ko je obiskovala gimnazijo. Veronika pa je že delala v Zavarovalnici, Medexu in Utensiliji.

Obe študentki pravita, da jima bo praksa pri nas zagotovo koristila pri nadaljnjem študiju. Malo sta potožili, da bi radi tudi sami kaj ustvarili in več koristnega naredili med prakso. Včasih se jima zdi, da ju delavci in delavke že kar malo »postrani« gledajo, ker nimata pravega dela.

Na koncu našega prijetnega pogovora, sem se Veroniki in Sonji zahvalil za vse izrečene besede in jima zaželel, da bi eni kot drugi praksa pri nas koristila pri nadaljnjem šolanju.

MARTA MAHNE

Ko je hodila v gimnazijo, je bila na obvezni praksi v knjigarni. Delala je v knjigovoznici in se že tam spoznala s proizvodnim delom. Ker pa že od mladih let rada riše in obliku-

je, se je odločila za poklic oblikovalca v tekstilni stroki.

Zanimajo jo vzorci in čuti potrebo ustvariti nekaj novega.

»S katerimi zanimivimi stvarmi si se do zdaj srečala v Dekorativni?«

»Za mene, ki sem prvič tukaj, je vse zanimivo. Največja zanimivost pa so ročne statve, na katerih zdaj ob pomoči vaše delavke delam majhno tapiserijo, za katero sem osnutek pripravila sama. Rada bi več delala v dessinaturi, kjer pripravljajo vzorce za blago. Tudi sama bi rada kaj pripomogla k uspešnosti vaše tovarne.«

»Kaj zahtevajo na fakulteti od vas, ki ste zdaj v prvem letniku na obvezni delovni praksi?«

»Vsak študent mora v prvem letniku opraviti enomesečno prakso v tovarni. Delovno organizacijo, v kateri boš na praksi, in moraš sam poiskati. Da bi bil čas počitniške prakse čimbolje izkoriščen, mora vsak praktikant zbrati in v dnevniku navesti naslednje podatke:

opis surovin in glavnih izdelkov, opis in število proizvodnih strojev, kakor tudi sheme strojev po vrstnem redu tehnološkega postopka, način spremljanja kvalitete polizdelkov in izdelkov, način transporta surovin, organizacija preventivnega vzdrževanja, organizacija dela, normiranje, osvetljenost delovnih mest, osebni dohodek (od česa je odvisen), vrsta in približni odstotek odpadkov na posameznih delovnih fazah in podobno.

Sonja Bizjan

Marta Mahne

Vsak študent je v določeni delovni organizaciji na praksi v vseh obratih. Tako bom tudi jaz štirinajst dni v dessinaturi, ker imam smer oblikovanje, ostalih štirinajst dni pa nekaj časa v tkalnici, barvarni, pletilnici in tako dalje.

»Kakšni so tvoji načrti za naprej?«

»Čimprej dokončati študij in se zaposliti na moji izobrazbi primernemu delovnemu mestu.«

Marta mi je še povedala, da je doma iz Krke na Dolenjskem in da se vsak dan vozi v Ljubljano z avtobusom. Počitnice bo preživela doma pri starih starših, ki imajo kmetijo in veliko dela na polju.

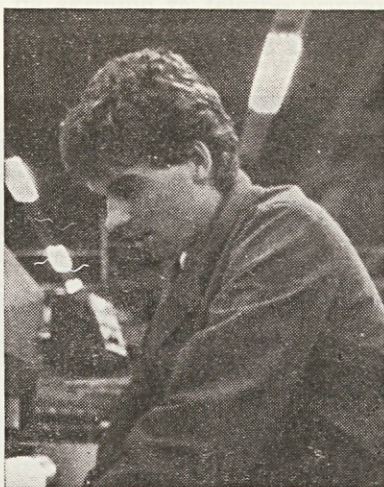
Za prijeten pogovor sem se Marti zahvalil in jih obenem zaželel čim več dobrih ocen pri njenem nadaljnjem študiju ter da bi iz počitniške prakse v Dekorativni, odnesla s seboj več praktičnega znanja.

ANDREJ VILAR

Tudi on je dokončal gimnazijo — Bežigrad.

Že od nekdaj ima veselje do oblikovanja, zato se je odločil za to smer v tekstilni stroki. »Kako, da si se odločil za obvezno prakso prav v Dekorativni?«

»Sliši se, da ima Dekorativna izdelke z dobrim dizajnom, kaj dosti pa tudi nisem imel izbrati med tekstilnimi tovarnami, zato sem se odločil za Dekorativno in ni mi žal. V oddelku dessinature sicer še nisim bil, sem pa tukaj v tkalnici videl in izvedel mnogo novega. Zanimajo me stroji in ker so to vaši mojstri, inštruktorji in tehnologi opazili, so mi z veseljem razložili delovanje tkalskih strojev. Tudi podrobneje sem si ogledal nekaj teh strojev. Zame je bilo sila zanimivo, saj prej nisem imel pri-

Andrej Vilar

ložnosti, da bi tako od blizu videl delovanje tkalskih strojev.

Zelo sem zadovoljen s prijaznostjo delavcev, saj kar jih vprašam, mi vse povedo in nihče ne reče, da nima časa za mene. Tudi disciplina se mi zdi zelo v redu. Sploh imam občutek, da vse, razen pomanjkanja materiala, zelo lepo teče.«

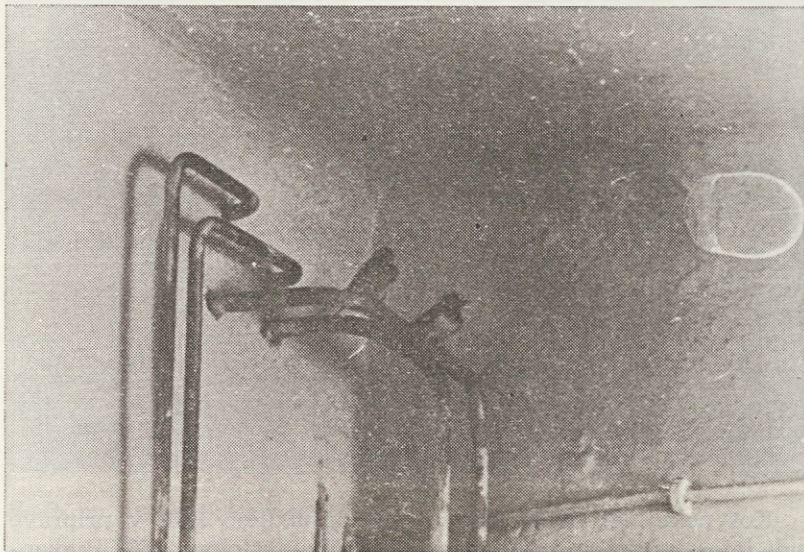
Andrej pravi, da je v gimnazijskih letih že enkrat bil na obvezni praksi. Delal je v delovni organizaciji Rast. Rad ima plavanje, veliko prevozi s kolesom, pa tudi jadrnanje z jadrnico mu ni tuje, saj je že tudi tekmoval na regatah.

Doma je iz Brezovice. Imajo novo hišo in okrog nje vedno dovolj dela. Rad poprime za kramp in lopato, saj dela okoli hiše ne zmanjka. Potrebno je narediti škarpo, položiti plošče itd. Že med pogovorom sem ugotovil, da je Andrej delaven, pa tudi sam mi je kasneje povedal, da se na disko in podobne »špase požvižga« in raje naredi doma kaj koristnega ali pa se v prostem času posveti športu.

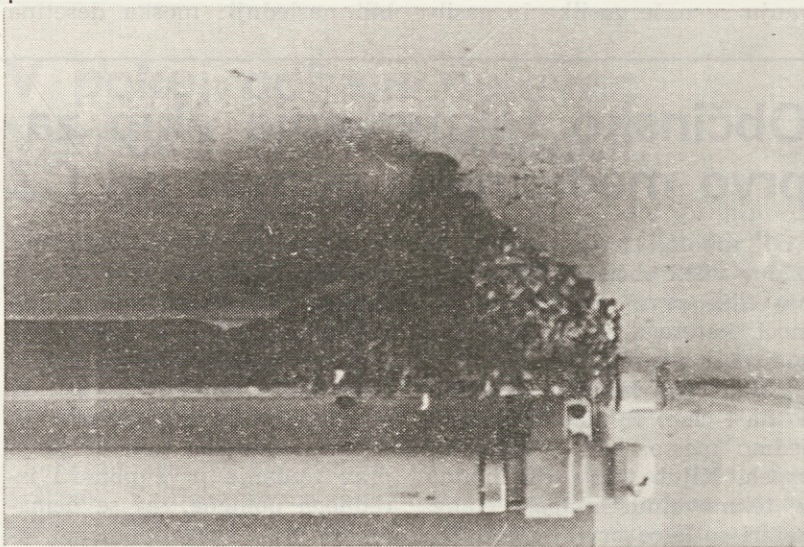
Na koncu sem mu zaželel čim več uspeha pri šolanju ter dolge in pestre počitnice.

Marjan Peklaj

Morda niste vedeli

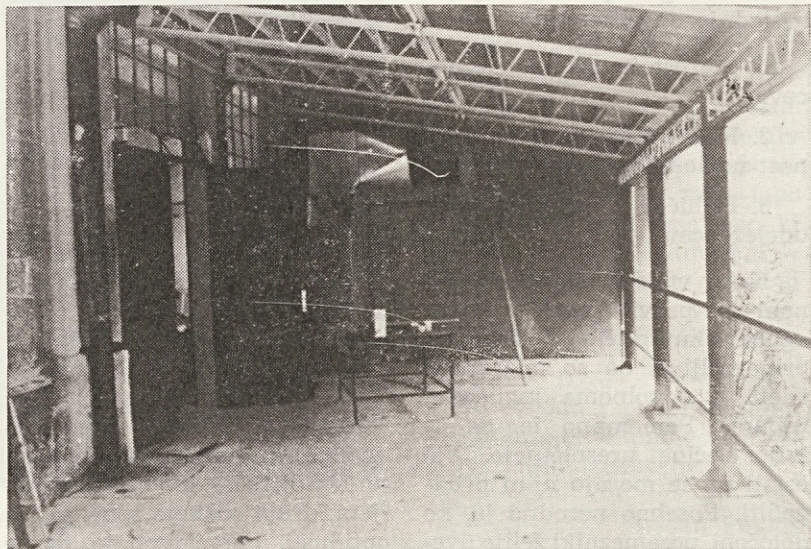

Da imamo tudi v naši garaži črno gradnjo. Visoko pod stropom, na neonski luči, si je našla svoj življenjski kotiček mala 5-članska družinica, ki pogumno kljubuje krutemu sodobnemu življenju. Na borih 30 cm² sta oči in mamica vzredila tri nebogljenе potomce oz. potomke. Upamo, da se do jeseni ne bo pokazal noben občinski inšpektor z nalogom za rušenje črne gradnje. Povedati vam še moramo, da omenjena družinica ne mara obiskov, saj v svojem malem domovanju živijo zelo srečno.

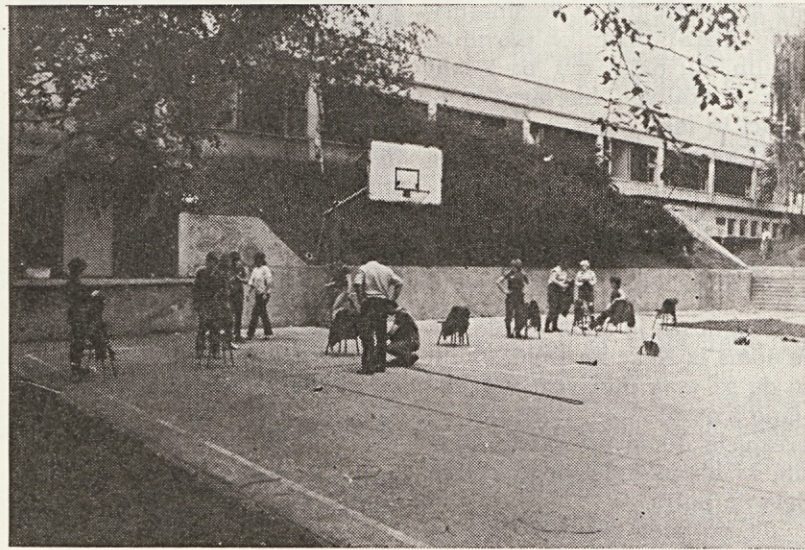

Da bomo imeli kmalu nov glavni vhod v stavbo DSSS. Ob podiranju stene smo ugotovili, da je toplotna izolacija pisarn iz časopisnega papirja (leta 1921).

Da si je TOZD Energetika in vzdrževanje pridobil nov prostor za zunanja dela.

Občinsko gasilsko tekmovanje

Kot nekaj let nazaj sta se tudi letos ženska in moška desetina gasilk oz. gasilcev pripravljali in tekmovali na občinskem gasilskem tekmovanju, ki je bilo letos 25. junija, tokrat na igrišču šolskega centra RSNZ v Tacnu. Tekmovanje je bilo regijskega značaja in je bilo tudi kvalifikacija za kongresno tekmovanje Gasilske zveze Slovenije.

Z udeležbo na tem tekmovanju se naše gasilke in gasil-

ci vključujejo tudi v priprave NNNP — Golovec 83. Preventivni del priprav — 100.000 preventivnih pregledov — je bil že izveden. Operativni del pa je sestavljen iz preizkusa znanja o ravnanju z ročnimi gasilnimi aparati pri vseh zaposlenih delavcih, udeležbe na gasilskem tekmovanju in sodelovanju na sektorski vaji.

Rezultati na tekmovanju so bili naslednji: moška desetina

je tekmovala v vaji z motorno brizgalno in štafetnem teku s štirimi ovirami. Dosegla je 855,3 točk, kar pa je samo za 9 točk premalo za dosego republiškega normativa za kongresno tekmovanje. V skupini industrijskih gasilskih društev Ljubljana-Šiška pa smo zasedli drugo mesto. Ženska desetina je tekmovala v vaji s hidrantom in vaji raznoterosti. Dosegle so 897,6 točk. Glede na to, da zanje ni normativov, imajo mož-

nost nastopanja na republiškem tekmovanju.

Na koncu bi še izrekel zahvalo vsem tekmovalkam in tekmovalcem za doseženi rezultat. Do tega je prišlo le z dobro voljo in zavzetostjo na vajah. Vsaka vaja pa dela mojstra. Želim pa tudi, da bo preizkus znanja predvsem na tekmovanju in ne pri požaru.

Stane Istenič

Občinsko tekmovanje ekip za prvo medicinsko pomoč pri CZ

V soboto, 11. junija 1983 je bilo v Šiški občinsko tekmovanje ekip prve medicinske pomoči, katerega sta se udeležili tudi naši dve ekipi.

Med štiridesetimi ekipami so naši člani in članice dosegli sedmo mesto, kar je zelo lep uspeh. Kljub temu, da imamo v tekmovalnih ekipah člane, kateri so letos prvič tekmovali, zaslužijo izredno pohvalo, saj so pokazali veliko znanja in to

je dokaz, da imamo po oddelkih sposobne ljudi. Kot vidimo, nam je to znanje v zelo veliko korist, saj vemo, da lahko kaj hitro pride do nesreč na delovnem mestu, doma, na cesti in pa do elementarnih nesreč.

Pri katerikoli nesreči pa je prav nudenje prve pomoči izrednega pomena, saj se nimalokdaj prav s prvo pomočjo rešujejo človeška življenja.

Anka Šabič

V Laškem so praznovali otroci

Društvo prijateljev mladine je v soboto, 18. junija 1983, prvič priredilo »Pisani balon«. Marsikoga, ki te prireditve ni videl, seveda zanima, kaj se skriva za tem naslovom. To je bila velika prireditve za mlade, mlajše in najmlajše. Ravno mladi, majši in najmlajši so bili v središču pozornosti, saj so sodelovali v raznovrstnih igrah in prikazu dejavnosti. Program je oblikovala Metka Leskovšek in vodil Mito Trefalt.

V urni program so bili vključeni prav vsi, ki so ta dan od 9. do 13. ure bili na Gradu v Laškem. Vzdušje je bilo tako, kot si ga lahko le zaželimo. Kljub veliki razliki v starosti udeležencev pa ni bilo čutiti razlike v letih. Starši so se enakopravno z otroci vključevali v igre in seveda občudovali vse nastopajoče.

Prizadevnim organizatorjem te prireditve, ki so vložili veliko dela in truda, je treba izreči vsa priznanja in pohvalo.

Nekateri so se bali, kakšno prizorišče bodo udeleženci zapustili. Toda otroci in starši so bili dosledni tudi pri vzdrževanju čistega okolja. Travniki na starem gradu so ostali čisti. Papirčki in druge smeti posprav-

ljene tako, da bi se morali tudi starejši učiti, kako se varuje čisto okolje.

Ali smo se kaj iz tega naučili, da bo Laščanom pokazala prireditve »Pivo in cvetje«.

Boža Šola

Organiziranje izletov v planine

Že z organizacijo navadnega izleta imamo dovolj težav, če želimo, da izlet uspe v splošno zadovoljstvo.

Izleti v gore pa zahtevajo še naslednje specifičnosti:

1. Starost in spol udeležencev.
2. Kondicijska pripravljenost udeležencev.
3. Psihična pripravljenost udeležencev.

Kako vpliva starost in spol nam že pravi ljudski uk, da »gliha skup štriha«. Tako ni priporočljivo, da so udeleženci izleta s popolnoma različnimi željami. Pomembno je, da se želje večine uresničujejo. Vsi ostali pa se morajo njim prilagoditi. Posebno nerodno je, ko določeni posamezniki želijo uve-

ljaviti svoje zamisli. Drugo, kar je zelo pomembno, je kondicijska pripravljenost. Če želimo uresničiti nek cilj, se moramo predhodno nanj tudi pripraviti. Posebno starejšim po letih se priporoča redna vadba, tako da redno hodijo na krajše izlete v bližnjo okolico. Pomembno je tudi, da poznamo planinski bonton in da nismo preveč zahtevni. Koče so pogosto zelo oddaljene od preskrbovalnih središč, dostikrat pa ni v izobilju niti vode, da bi se človek pošteno odžejal in umil.

Pomembna je tudi psihična pripravljenost. Kot je znano, se ljudje ob različnih priložnostih različno obnašajo. Nekateri postanejo panični, kljub temu, da so kondicijsko dovolj pripravljeni, drugi stisnejo zobe, saj so optimisti. Pomembno je, da se

vsak udeleženec planinskega izleta zaveča, da se brez muje še čevljev ne obuje. Zato je prav, če se želimo udeležiti izletov,

da skrbimo za telesno pripravljenost, če pa smo omahljivi, je bolje, da ostanemo doma.
Stane Istenič

Iz popotne torbe

Nisem bil prvič v planinah, ko sem s skupino fantov koračil po Kamniških planinah. Tako smo prek Skute (2532 m) prišli na večer v Cojzovo koč na Kokrškem sedlu. Bila je to prijazna skupinica fantov iz Trbovelj, ki jih večinoma niti nisem poznal. Za večerjo sem se odločil za namaz z jetrno pašeto, čaj pa sem kupil v koči. Že takoj se mi je zdel okus sumljiv, vendar sem z jedjo nadaljeval.

Po jedi smo pripravili zabavo in ker je bilo nekaj takih, ki so bili prvič v planinah, brez krsta ne gre. V splošnem veselju sem ga tudi jaz zvrnil nekaj kozarčkov, da sem lahko z ostalimi »držal špago«. Smeha se ni manjkalo pa tudi zaplesali smo. Za konec smo še zapeli. Kvaliteta petja sicer ni

bila bleščeča, ampak še kar ubrana. Potem smo šli spat, jasno na skupna ležišča. Utrujen sem kmalu zaspal, ponoči pa sem se prebudil z bolečinami v želodcu. Moral sem iti ven, za vogal. Ko sem se rešil nadloge, sem šel nazaj spat. Imel sem prelepe sanje. Ko pa sem se proti jutru prebudil, je bilo ob meni lepo dekle. Mojo roko je imela ob svojem licu, da me je njena toplota grela. Bila je nasmejana in tako blizu, da nisem vedel, kaj bi. Nisem je poznal in tudi zvečer je nisem videl. Nekaj časa sem jo opazoval, nato sem zatislil oči in in toplo zaspal.

Prebudil me je hrup, ko so se fantje napravljali, da gredo na Grintavec. Tudi jaz sem hotel vstati, pa sem imel vročino in vrtoglavico, pa tudi želo-

Koča na Kamniškem sedlu

dec še ni bil v redu. Šel sem malo na zrak, pa me noge niso držale. Vrnil sem se, ko so fantje videli mojo barvo, nam ni preostalo drugega, kot da se poslovimo. Oni so šli na Grintavec, jaz pa sem poskušal zaspiti. Pa ni šlo. Počasi sem se opremil in klavrno odšel v dolino. Bolečina v želodcu, bole-

čina v srcu, pa brez solza ni šlo.

Na Grintavec sem šel kasneje še mnogokrat. Vedno je bilo lepo, vedno sem se zabaval in pel, ampak v srcu je ostala tesnoba, da sem po svoji neumnosti zamudil trenutek življenjske sreče.

Buco

Naši delavci odhajajo v pokoj Angela Baić

Rojena je bila 22. 1. 1926 v majhni primorski vasi Gažon pri Koprju. Zaposlila se je, ko ji je bilo štirinajst let, v tedanji delovni organizaciji ARGO v Izoli. To je bilo leta 1940.

Tov. Baićeva mi je še povedala:

»Po vojni smo se preselili sem v Šentvid pri Ljubljani. Zaradi otrok sem skoraj 10 let ostala doma. Potem pa sem se zaposlila v Dekorativni. Najprej sem šest mesecev šivala v

šivalnici, potem pa sem vse do danes delala v adjustirnici. Večino delovne dobe v Dekorativni sem delala v treh izmenah. S sodelavci in predpostavljenimi smo se v glavnem lepo razumeli, tako da mi bo včasih kar malce težko, ko ne bom več mogla poklepetati z njimi.

Sedaj stanujem v Kosezah in čez eno leto, ko se bo še mož upokojil, se bomo verjetno preselili nazaj na mojo rodno Primorsko. Zdravje mi včasih tudi malo ponagaja in upam, da bom od zdaj naprej lahko več časa posvetila sebi. Lahko rečem, da sem v 21 letih delovne dobe v Dekorativni spoznala veliko ljudi, s katerimi smo se vedno odkrito pogovorili. Všeč mi je to, da se kolektiv spomni na rojstne dneve posameznikov ter da se tako lepo poslovite od vseh delavcev, ki odhajajo v pokoj. Želim vam še vnaprej veliko dobrih delovnih rezultatov in zdravja vsem zaposlenim delavkam in delavcem.«

Ob odhodu v pokoj sem tov. Angeli zaželel še mnogo zdravja in svetlih trenutkov.

Angela Baić

V pokoj odhaja delavec Varnosti Ivan Klemenčič

Vsi poznamo naše varnostnike, če že ne bolj osebno, se ob prihodu in odhodu pozdravimo. Eden izmed njih je tov. Klemenčič, ki odhaja v pokoj, in zabil sem ga, naj mi pove nekaj besed o sebi in njegovem počutju v naši delovni organizaciji.

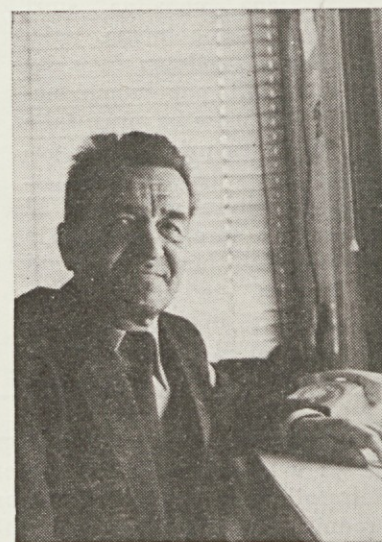
»Rojen sem 6. 11. 1928 v Krškem. V Dekorativno sem prišel 1. julija 1973 na delovno mesto varnostnika. O preteklosti ne bi rad veliko govoril, saj je bila za nas, ki zdaj odhajamo v pokoj več ali manj podobna. Povem lahko le to, da sem imel na mojem delovnem mestu vseskozi veliko stikov z ljudmi, ki so prihajali v Dekorativno. Marsikdo si varnostnika-vratarja predstavlja kot človeka, ki odsedi na svojem delovnem mestu določeno število ur, brez kakršnega koli naprežanja. Fizičnega dela res ni veliko, je pa zato prisotna velika odgovornost, saj varnostnik čuva skupno imovino. Na delovnem mestu si ob nedeljah in praznikih in ob teh dnevih moraš biti še posebno pozoren na dogajanja, bodisi v tovarni ali okoli nje.

Zato bi ob tej priložnosti rad povedal, naj delavci Varnosti opravljajo svojo službo čimbolj vestno in disciplinirano.«

»Naša prodajalna je zdaj izven delovne organizacije. Ali je s tem kaj olajšano delo varnostnika?«

»Veliko lažje je sedaj, čeprav stranke še vedno prihajajo na glavni vhod pri Javorju in sprašujejo za našo trgovino.«

»Z delovnim razmerjem v Varnosti prenehate letos 7. ju-

Ivan Klemenčič

Marjan Peklaj

lija. Kako se boste privadili na povsem drugačni tempo življenja?»

»Na začetku bo verjetno kar malce težko. Še sreča, da je poletje in da bom lahko šel v naravo, planine, nabiral gobe in druge gozdne sadeže. Prav gotovo pa bom pogrešal vsakodnevnih stikov z ljudmi.

Namesto tega se bom skušal več posvetiti vnuku. Tudi kegljam in balinam rad. Imam nekaj vrta in dela v njem nikoli ne zmanjka. Upam, da mi ne bo dolgčas.«

»Kakšne vtise odnašate iz Dekorativne?»

»Zelo dobro sem se vseh deset let počutil med vami. Z de-

lavci, kot tudi z vodilnim osebjem sem se dobro razumel, večjih problemov nikoli ni bilo. Preseneča me pozornost vašega kolektiva do delavca ali delavke, ki odhaja v pokoj, posebno še ko gre za mene, ki nisem član vaše delovne organizacije.«

Tov. Ivan mi je še povedal, da tako kot vsako leto, tudi le-

tos namerava oditi malo na morje. Zaželel sem mu lepega, sončnega vremena, ter veliko zdravja in osebne sreče v njegovem življenju.

»Tudi jaz vam želim veliko materiala in s tem lepih delovnih uspehov, ki jih pri vas nikoli ni manjkalo.«

Marjan Peklaj

Kronika

DELOVNO RAZMERJE SO PREKINILI:

TOZD PREDILNICA LAŠKO

Šebez Simo — na željo delavca
Horjak Marija — starost. upokojitev
Medved Adolfin — starost. upokojitev

TOZD SUROVA TKANINA

Žlebnik Milena — starostna upokojitev
Okršlar Rozika — izjava delavca
Trebušak Janez — invalidska upokojitev

TOZD GOTOVA TKANINA

Igličar Majda — umrla
Ljubič Dragan — invalidska upokojitev
Kresal Branko — hujša krš. del. obveznosti
Šavor Vojko — izjava delavca

TOZD ENERGETIKA IN VZDRŽEVANJE

Milanović Radiša — izjava delavca

Jurjevčič Božo — odhod v JLA

DSSS

Čagljevič Gavro — starostna upokojitev

ROJSTVA

Bosnić Mujo — sin
Klinar Ana — hči
Šola Božo — sin
Šebalj Angelca — sin

POROKE

Knežević Anka, por. Vuković
Bricelj Zdenka, por. Šetina
Kvrgič Nedjad
Bavčič Bajrama, por. Kvrgič

DELOVNI JUBILEJI

30 let
Jurkošek Ivan

25 let
Krajnc Ana
Turšič Angelca
Vidmar Marija
Ajdinović Salih

20 let
Krek Ida

Draga Majda!

Globoko presunjeni in s pekočo bolečino v srcu stojimo ob tvoji krsti. Tvoji sodelavci v Dekorativni, tvoji prijatelji in znanci skupaj s tvojimi sorodniki obžalujemo tvoje prezgodnje slovo iz našega okolja.

Med naše delavce si stopila skoraj pred petimi leti. Še vedno te vidimo pred seboj kot mlado, v delo zagnano dekle, ki si je skušala pridobiti čimveč strokovnih in praktičnih delovnih izkušenj. Bila si dobra sodelavka, radi smo te imeli in spoštovali smo tvojo osebnost. Ne bomo pozabili tvoje ljubezni do ljudi, do planin in do vsega lepega, kar nam nudi življenje.

Zapustila si nas mnogo prezgodaj, saj še nisi dopolnila niti 28 let. Prav zato nam je zastal dih ob tvojem slovesu in prav zato ne moremo razumeti, da te ne bo več med nami, da se ne boš več ved-

no vesela in nasmejana pojavila med nami v šivalnici. Spoštovali smo te kot človeka in kot delavko in za teboj bo ostala praznina a lep spomin na čase, ki smo jih skupno preživljali ob delu.

Vsem tvojim bližnjim izrekam najiskrenejše sožalje v imenu vseh sodelavcev Dekorativne.

Draga Majda — počivaj v miru!

Zahvale

V imenu cele družine in vsega sorodstva se iz srca zahvaljujemo za nesebično in hitro pomoč ob smrti naše nepozabne Majde.

Njena nenadna smrt nas je popolnoma strla. V tem usodnem času, ko smo bili popolnoma nemočni, nam je prav tako pretresen priskočil na pomoč vaš delovni kolektiv.

Vodilnim delavcem, ki so nas sprejeli in nam s tolažilno besedo povrnili pogum, se zahvaljujemo zlasti za besede, da je bila naša Majda spoštovani

član vašega delovnega kolektiva in da ste cenili njen delovni prispevek.

Posebna zahvala velja za sprejeto materialno pomoč, ko ste nase prevzeli stroške tega žalostnega slovesa in za presunljive besede slovesa vašega predstavnika.

Valči in
Alojz Igličar

Ob smrti mojega dragega očeta se sodelavcem iskreno zahvaljujem za izrečeno sožalje in darovani venec ter za spremstvo na njegovi zadnji poti.

Janez Jama

Ob veliki praznini in težki bolečini, ki je nastala, ko sem izgubil dragega očeta, se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem za izrečeno sožalje.

Iskrena hvala tudi sindikalni organizaciji za prelep venec in vsem tistim, ki ste pokojnega spremili na njegov zadnji dom.

Stane Zavašnik

Iskreno se zahvaljujem vsem za izrečeno sožalje ob smrti moje mame, sodelavkam za spremstvo na njeni zadnji poti in za podarjeno cvetje.

Dragica Gregorčič

Ob izgubi mojega očeta se najlepše zahvaljujemo vsem sodelavcem, ki so ga pospremili na zadnji poti in nama izrekli sožalje, osnovni organizaciji sindikata pa za darovani venec.

Franc Šušteršič
Jelka Kogovšek

ZAHVALA

Vsem sodelavcem iz delovne organizacije se zahvaljujem za darilo ob odhodu v pokoj.

Marija Horjak